

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-135/11 P

**IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH
împotriva
Comisiei Europene**

„Recurs — Accesul public la documentele instituțiilor — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Articolul 4 alineatul (5) — Domeniu de aplicare — Documente emise de un stat membru — Opoziție a acestui stat membru față de divulgarea acestor documente — Întindere a controlului efectuat de instituție și de instanța Uniunii cu privire la motivele de opoziție invocate de statul membru — Depunere a documentului în litigiu în fața instanței Uniunii”

Sumarul hotărârii

1. *Uniunea Europeană — Instituții — Dreptul de acces public la documente — Regulamentul nr. 1049/2001 — Excepții de la dreptul de acces la documente — Documente emise de un stat membru — Posibilitatea statului membru de a solicita instituției nedivulgarea unor documente — Obligația instituției de a nu le divulga fără acord prealabil*

[Regulamentul nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (5)]

2. *Uniunea Europeană — Instituții — Dreptul de acces public la documente — Regulamentul nr. 1049/2001 — Excepții de la dreptul de acces la documente — Documente emise de un stat membru — Posibilitatea statului membru de a solicita instituției nedivulgarea unor documente — Domeniu de aplicare*

[Regulamentul nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (1)-(3) și (5)]

3. *Uniunea Europeană — Instituții — Dreptul de acces public la documente — Regulamentul nr. 1049/2001 — Excepții de la dreptul de acces la documente — Documente emise de un stat membru — Posibilitatea statului membru de a solicita instituției nedivulgarea unor documente — Implicații procedurale — Obligația de motivare a deciziei de refuz al accesului, care revine statului membru și instituției Uniunii — Conținut*

[Regulamentul nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (1)-(3)]

4. *Uniunea Europeană — Instituții — Dreptul de acces public la documente — Regulamentul nr. 1049/2001 — Excepții de la dreptul de acces la documente — Documente emise de un stat membru — Posibilitatea statului membru de a solicita instituției nedivulgarea unor documente — Competența instanței Uniunii de a controla temeinicia refuzului — Examinarea documentelor in camera*

[Regulamentul nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 4 alin. (1)-(3)]

1. Din moment ce un stat membru a utilizat posibilitatea care îi este oferită de articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei de a solicita ca un document specific, emis de acest stat, să nu fie divulgat fără acordul său prealabil, eventuala divulgare a acestui document de către instituție necesită obținerea acordului prealabil al statului membru menționat. Rezultă, *a contrario*, că instituția care nu dispune de acordul statului membru vizat nu este abilitată să divulge documentul în cauză.

(a se vedea punctele 55 și 56)

2. Exercițarea dreptului pe care articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei îl atribuie statului membru respectiv este limitată de excepțiile materiale enumerate la alineatele (1)-(3) ale aceluiași articol, acest stat membru beneficiind în această privință numai de dreptul de a participa la adoptarea deciziei instituției. Acordul prealabil al statului membru în cauză, la care se referă acest articol 4 alineatul (5), se aseamănă astfel cu o formă de aviz conform privind inexistența unor motive de exceptare întemeiate pe alineatele (1)-(3) ale aceluiași articol, iar nu cu un drept de veto discreționar. Procesul decizional instituit astfel prin articolul (4) alineatul (5) menționat impune, așadar, ca instituția și statul membru în cauză să respecte excepțiile materiale prevăzute la alineatele (1)-(3) menționate.

În ceea ce privește domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (5) din regulamentul menționat în raport cu instituția sesizată, intervenția statului membru în cauză nu afectează, în privința solicitantului, caracterul de act al Uniunii al deciziei pe care i-o adresează ulterior instituția ca răspuns la cererea de acces cu care a sesizat-o și care privește un document pe care aceasta îl deține.

(a se vedea punctele 58 și 60)

3. Instituția sesizată, în calitate de autor al unei decizii de refuzare a accesului la documente, este responsabilă de legalitatea acesteia. Astfel, această instituție nu poate să accepte opoziția unui stat membru față de divulgarea unui document care emană de la acesta dacă această opoziție este lipsită de orice motivare sau dacă motivele pe care se întemeiază acest stat pentru a refuza accesul la documentul în cauză nu face parte dintre excepțiile enumerate la articolul 4 alineatele (1)-(3) din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. În consecință, înainte de a refuza accesul la un document emis de un stat membru, revine instituției vizate sarcina de a examina dacă acesta și-a întemeiat opoziția pe excepțiile menționate și dacă și-a motivat în mod corespunzător poziția în această privință.

În schimb, nu intră în sarcina instituției sesizate efectuarea unei aprecieri exhaustive a deciziei de opoziție a statului membru vizat, prin efectuarea unui control care ar depăși verificarea simplei existențe a unei motivări care face trimitere la excepțiile menționate. Astfel, a impune o astfel de apreciere exhaustivă ar putea avea rezultatul ca, odată efectuată, instituția sesizată să poată proceda, în mod greșit, la comunicarea către solicitant a documentului în cauză, în pofida opoziției, motivată corespunzător, a statului membru care a emis acest document.

(a se vedea punctele 61-64)

4. Aplicarea articolului 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei nu împiedică instanța Uniunii să efectueze un control al deciziei de refuz al instituției care depășește o examinare *prima facie* și implică aprecierea materială a aplicabilității în speță a excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatele (1)-(3) din regulamentul menționat.

Astfel, în cazul în care statul membru refuză, motivând acest refuz, să autorizeze accesul la documentul în discuție și, prin urmare, instituția vizată este constrânsă să respingă cererea de acces, autorul acesteia se bucură de protecție jurisdicțională. Este de competența instanței Uniunii să verifice, la cererea persoanei interesate căreia instituția solicitată a refuzat să îi acorde accesul, dacă acest refuz a putut să fie întemeiat în mod valabil pe excepțiile menționate, iar aceasta indiferent dacă respectivul refuz este rezultatul aprecierii acestora de către instituția însăși sau de către statul membru respectiv.

Așadar, garanția unei astfel de protecții jurisdicționale, în beneficiul solicitantului căruia instituția sesizată îi refuză accesul la unul sau la mai multe documente emise de un stat membru ca urmare a opoziției acestuia, implică aprecierea legalității deciziei de refuz al accesului *in concreto* de către instanța Uniunii, în lumina tuturor elementelor utile, în primul rând al cărora figurează documentele a căror divulgare este refuzată. Pentru respectarea interdicției de divulgare a documentelor în cauză în absența unui acord prealabil al statului membru vizat, este de competența instanței Uniunii să consulte aceste documente *in camera*, astfel încât părțile însele să nu aibă acces la documentele în cauză.

(a se vedea punctele 70, 72 și 73)